

Nevrotik alkantılarda Gece Düşleri

– NurettinÖnder · 19 Ağustos 2010

Dilimden p/asını siliyor aşktan yana mısralarım
Düş sancularıma zindan esareti
Rest çeker bir bulaşık telinden ibaret kırıntılarım
Kasıklarında ömür tüketen aşifte bir kadının eteğindeki sarkıt

Sokaklar kibir kokar hangi ele dostça el uzatsam kasıntı
Çileli homurtular düşüyor yüreğime
Kaşıntısında irin boşalır
Bu karanlık sokakların yüzümde bıraktığı y/aralar

Cürümünü aynaların sırrında bıraktım
Yüzümde belirgin yılların zılgıtını
Gönlüme ahı düşer
Totem gibi sol yanımda s/akladığım yar sevdasını

Her sokak bana beni anlatır
Ne serseriydim beni tanımayanın dilinde
Ve ne delikanlıydım beni tanıyanın gözünde
Tırmalar beynimi geçmiş yılların izi
Düşer ayama saçımdan arda kalan çöküntü kar beyaz

Dam/arıma topluyorum sevgiliyi
Karıncalanan parmaklarıma her vuslatı yüklüyorum
Çıkış noktam karanlık bir dehliz
İzine kaybettiriyor gönlüme son yolcu

Bir eğreti hayal çiziyorum metruk duvarlara
Belirsiz bir kadın silüeti tünüyor t/enime
Tırmanır benliğime iksire banmış sevgili
Teni şarap kokusu

Artık mevsimsiz yaşıyorum
Bahar ve yaz çaptan düşmüş

Üşür yüreğimde kış
Son bahar desen hüzün kusar
Ağrısı düşer bedenime
Çekemem!!!

Dur diyemedim sevgili ırarken benden
//Dur gitme gidişin vurur beni diyemedim
Kan kusar yüreğim benden öte benlikten öte//

Nurettin Önder